

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND“THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
„THE FATHERLAND“ОРГАН БЕЛАРУСКАИ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

WHITERUTHENIAN NEWSPAPER "BACKAUSCZYNA" ("FATHERLAND")

Responsible Publisher: Wladimir BORTNIK

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verlag, G.m.b.H.

München 8, Rosenheimerstr. 46 a.

Post Adress: "Backauscyna", München 22, Herzog-Rudolf-Straße 49/III

Die Administration der Weißruthenischen Zeitung "BACKAUSCZYNA"

München 22, Herzog-Rudolf-Straße 49/III

ГАЗЕТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 50 Н. ФЭН.

№ 45-46 (124-125)

Нядзеля 16 лістапада 1952 г.

ГОД ВЫДАННЯ 6

Двайт Айзэнгауэр новым прэзыдэнтам ЗША

НЯЗВЫЧАЙНЫ СУКЦЭС ГЕНЭРАЛА
АЙЗЕНГАУЭРА

Дзень 4 лістапада сёлета задэцьдаваў, што будзе прэзыдэнтам Задзіночаных Штатаў Амэрыкі на наступныя чатыры гады. Гэты гонар і адначасна цяжар прыпаў генэралу Двайту Давіду Айзэнгауэру, які паводле амэрыканскай канстытуцыі 20 студзеня 1953 году ўйдзе ў Белы Дом у Вашынгтоне й распачне ўрадаваныне ад імя рэспубліканскай партыі пасля дванаццацёх год улады партыі дэмакратыкі.

Неспадзянай была дагэтуль такая бліскучая перамога Айзэнгауэра над сваім дэмакратычным супронікам Стывенсонам. Ішча напіядзенні самых выјараў публічная апінія Амэрыкі, преса, вядучыя палітыкі, як і патулярныя ў Амэрыцы інстытуты дасъледвання публічнай апініі на чале з ведамым інстытутам Галюпта ўважалі, што шансы абводных кандыдатаў больш менш робныя, як 50:50%, што нельга прадбачыць, хоць будзе ўсё-ж такі выбраным. Тым часам вынікі самых выбараў прынеслі Айзэнгауэру абсалютную перамогу: ён, як 34-ы прэзыдэнт дзяржавы Вашынгтона, атрымаў такую колькасць галасоў, як ніводзін ішчэ з дасыюшчых 33-х прэзыдэнтаў. На яго галасавалі 33 мільёны выбіральнікаў і далі больш за 7 мільёнаў галасоў болей, чымсці атрымаў Стывенсон. З 48 штатаў ЗША Айзэнгауэр здабыў 38 штатаў тады, калі Стывенсон толькі 9. Так як прэзыдэнція выбараў у ЗША зьяўляюцца не непасрэднымі, але пасрэднымі цераз выбраных народов электраў, дык, парайноўваючы электарскія галасы, Айзэнгауэр здабыў іх 442, а Стывенсон толькі 89.

Мыліяўся-б, аднак, той, хто-бы думаў, што перамогу сваю асягнуў Айзэнгауэр дзякуючы праграме рэспубліканскай партыі, ад імя якой ён кандыддаваў. Вось-ж яна зусім так. У той-ж самы дзень, 4 лістапада, адбыўся таксама выбары ў вабедзьве палаты амэрыканскага парламенту: у сенат і кангрэс. У сенате, які ў Амэрыцы адгырывае нязвычайна вялікую ролю й моцна вяжа дзейнісць самога прэзыдэнта, рэспубліканцы здабылі перавагу над дэмакратамі толькі на адзін голос. У кангрэсе тая перавага значна большая, тым не менш факт астасца фактом, што ўвесі сенат перамогі трэба прышыцца не рэспубліканам, але самому Айзэнгауэру. Гэта перамога асабістая Айзэнгауэра, а не партыі, якая яго сваім кандыдатам выставіла.

ШТО СПРЫЧЫНІЛАСЯ ДА ПЕРАМОГІ?

На гэтае пытанье адказаць на цяжка, калі ўзяць пад увагу вышэйсказанае, што ў сэнате рэспубліканцы перамаглі толькі адным голосам. Да такой бліскучай перамогі Айзэнгауэра спрынілася на партыя, на ейна праграма і на той, напасыледак, факт, што дванаццація ўлада дэмакратычнай партыі ўжо ўзартайда надала амэрыканцам, але спрычынілася да гэтага ў першую чаргу асабістая якісць самога Айзэнгауэра. Ягоныя бяспречныя заслугі перад Амэрыкай і амэрыканскім народам, ягоная слава, як пераможнік ў вапошній вайне, як здолыната арганізатора збройных сіл Атлантычнага пакту, ягоныя здольнасці, прапавітасць і вытрываласць на цяжкіх становішчах, што займаў дагэтуль, былі тымі дзейнікамі, якія адчынілі яму дэзверы ў Белы Дом.

Былі пры гэтым і іншыя фактары, што спрычыніліся да перамогі Айзэнгауэра ў рэспубліканцаў. Захадынія преса амаль адназгодна сцівярджае, што найважнейшымі такімі фактарамі былі тры наступныя: карупцыя, камунізм і Караэз. Гэтыя тры літары «ККК» (у ангельскім мове «ССК») прадстаўлялі сабой проблемы, якія ў перакананы амэрыканцу вымагалі становічай развязкі.

Карупцыя і ўзяцціства ў адміністрацыі цяперашняга ўраду апошнімі гадамі гадзінную прамову, у якой высказаўся

апарат дзяржавы, будучы надмерным ахвяраў, якія треба было ім уложыць у нізму і ў першую чаргу ачысьціць ад кананіні. Пры гэтым моцна памагла камуністычных элементаў дзяржавы. Айзэнгауэр у выбарнай кампаніі ягоная заявіла, што калі будзе выбраны прэзыдэнтам, дык асабістая паляціцы ў Карэю, каб дасъледваць сытуацыю на месцы ўзнікнення ўзяцціства ўраду. Гэта ў вялікай меры абнадзеяла многіх амэрыканцаў, асабіліва амэрыканак, якіх мужы ёсць члены змагаючых арганізацій, што паходзяць з залязенай заслоны.

Найбóльш балочкі для смэрканска-амэрыканскага народу зьяўляецца справа Каю. Вайна з'яўлялася, ужо трывала два з палавінай гады, праглянае вялізарнымі ахвярами, як у людзях, готаксама апаратнае ў дзяржаву касу, а канец яго відаць. Пасля таго, калі сталася

змены на палітыкі ў савецкага Саюзу спрычыніўся якраз да цяперашняй незавіднай сутыцці. А такія факты, як выкрыцьцё ў самой Амэрыкы цэлага раду азіякіх палітыкі ўраду Трумана. Амэрыканскі народ, як найбóльш прагрэсіўны ў свеце, зразуміў, што якраз камунізм, як у цэлым съвец, гэтак і ў самой Амэрыцы, зьяўляеца прычынай найбóльшага зла. Амэрыканцы зразумелі, што пасля вялікіх

Весткі з шырокага съвету

Цяжкі бай ў Каю. Пункт цяжару за задзіночаннем Нямеччыны ў рэвізый ўсходнім афіціяльнай границы. Шэф генэральнага штабу Шаповіч паведаміў, што Югаславія ад 1948 году вышыкала больш аднаго мільёна рэктрутаў.

Памэр прэзыдэнт Израэля. Др. Хаім Вайман, народжаны на Беларусі ў Пінскім, даўгялетні лідар жыдоўскага саюніцтва, які з'яўляўся членам савета ў горадзе Лімі і заступнікам генэральнага сакратара ў дэпартаманце Гот Він Жорка, Гвіні ўвіяўчылі з камуністычнай партыі Францыі за туую ж саюніцтва віну.

У французскай кампартыі чыстка трывае. Блізкага прыяцеля Марты Й Тыльена, якіх нядыўна пазбавілі кіруючых становішчаў у французскай камуністычнай партыі за скрыўленыя партыі лініі, сакратара камуністычнай партыі

з'яўляючыся ў савецкіх саюніцтвах.

Контраступ на Индакіта. У Индакіта распачалася цяпер новая фаза ажыўленых баёў, калі французы перайшлі да паслыжаваючай контраступу. 30 кіл. на поўнач ад Пху-Доан французы скінулі вялікія сілы парапушцістых, якія заніпілі масцовасць Шгу-Тго. Быў таксама кінуты сілы аддзел французскіх панцырэй, які злучыўся з парапушцістымі. Камуністычныя войскі Ветміну адступілі на поўнач, пакинуўшы гэтыя стратычныя позыціі судоў усе мерапрыемствы, якія прадпрыміле ўрад дзеля абароны шырокавага рэгіёну — Ізраэлю, памэр 9 лістапада ў віку 77 год.

Генэрал Наджыб «панац правам». Эгіпскі прэм'ер ген. Наджыб атрымаў неабежаваныя права на практыкі на міністэрстве юстицы. Шэф генэральнага штабу Шаповіч паведаміў, што Югаславія ад 1948 году вышыкала больш аднаго мільёна рэктрутаў.

Памэр прэзыдэнт Израэля. Др. Хаім Вайман, народжаны на Беларусі ў Пінскім, даўгялетні лідар жыдоўскага саюніцтва, які з'яўляўся членам савета ў горадзе Лімі і заступнікам генэральнага сакратара ў дэпартаманце Гот Він Жорка, Гвіні ўвіяўчылі з камуністычнай партыі Францыі за туую ж саюніцтва віну.

Зялёная заслона і ў паветры. Як паведаміле Саюз ахвяраў бальшавізму ў Бэрліне, пры ўсіх пагранічных камендантурах «народнай паліцыі» савецкіх зон Нямеччыны створаны матрыцы з'яўляючыся ў складавых частках эўрапейскай абароннай сістэмы. Армія будзе складацца з 12 дывізій агульнымі лікам 512 тысяч, у тым ліку 22 тысячи кадравых ахвіцёў, з іх 40 генэралаў, 250 палкоўнікаў і 900 падпалкоўнікаў.

Аднаўленые нямечтай арміі. Міністар абароны Заходній Нямеччыны Бляйк абвесьціў парады падрабосніці пра нямечткую армію, што будзе зарганизавана як складавая частка эўрапейскай абароннай сістэмы. Армія будзе складацца з 12 дывізій агульнымі лікам 512 тысяч, у тым ліку 22 тысячи кадравых ахвіцёў, з іх 40 генэралаў, 250 палкоўнікаў і 900 падпалкоўнікаў.

Тэрмін службы паўтарарадні, камплектаваныя спачатку дабравольнае, пазней міжнароднае прымусавое. Авіяцыя будзе мець 30 тысяч чалавек, морскі ваянны флот 18 тысяч.

Былын СС пурпрац Захаду. У Нямеччыне нядыўна аddyўся зъезд быльх сяброў вайсковых аддзелаў СС. Запрошаны на зъезд генэрал Рамкэ сказаў пра мову, гвалтоўна атакуючы заходніх дэзварыаваў і цвердзячы, што яны які раз зъяўляюцца запраўднымі ваенными праступнікамі. Гэта прамова выклікала вялікую рэакцыю. Аўгуста будзе з'яўляцца ўсе меры, што зъяўляюцца паза правам.

Аднаўленые нямечтай арміі. Міністар абароны Заходній Нямеччыны Бляйк абвесьціў парады падрабосніці пра нямечткую армію, што будзе зарганизавана як складавая частка эўрапейскай абароннай сістэмы. Армія будзе складацца з 12 дывізій агульнымі лікам 512 тысяч, у тым ліку 22 тысячи кадравых ахвіцёў, з іх 40 генэралаў, 250 палкоўнікаў і 900 падпалкоўнікаў.

Савецкі патрыярх ардзенансцам. Маскоўская «Правда» апублікавала 9 лістапада ўказ Вярхоўнага Савету ССР аб узнагароджанні «патрыярха Маскоўскага і ўсёй Русі» Аляксея ордэнам патріотычнай ініцыятывы ў Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім-же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім-же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім-же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім-же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім-же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім- же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім- же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капітуляцию й пасля гэта гэта ўваходзе ад імя Амэрыкі ў склад Кантрольнай Рады ў Бэрліне. У гэтым ішчэ годзе ён аднак адкідвае пасаду камандавання ўзялінту ў Паўночнай Афрыцы. У 1944 годзе ён кіруе ім- же прыгавованай ініцыятывай у Францыі. У наступным 1945 годзе ён вымушае на немцах бязумоўную капіту

Г. А. ТАКАЕУ

Некаторыя пытаныі рэвалюцыйнай дэмакрацыі

(Працяг, глядзі № 43 і 44)

ПІСТАРЫЧНЫ ПРЫКЛАДЫ

Мала хто ведае пра ўкраінскага пра-ва-нацыяналістычнага камуністага Ма-цея Івorskага, што да 1930 году займау высокія пасады ў СССР. Гэта быў вы-сока асьвеваны чалавек з глыбокім асаблівасцім у палітыцы і думанын. Гэта — тоі Івorskі, якому прыпісваюць дэльце крылатых фразы: 1) калі я чую пра Расею — думаю пра цара, а калі я чую пра цара — думаю пра Расею; 2) раз есьць СССР, — то ўжо німа Расея, калі-ж есьць Расея — то німа СССР. Значыцца лаўры піршынства формулы «СССР — не Расея, Расея — ні СССР» належыць Івorskаму, а ні эміграцыі.

За ім лічыцца вельмі многа розных «грахояў» і «злачынаў», спрод якіх у 1930/31 г. у разгарты новага разгрому украінскіх кіраунікоў, асабліва юны вы-дзелены адзін: выяўлецца, «гэты мэр-зотнік», як было да упадаўніця Л. Ка-гановічу называць яго пасля съмерці, меў съмельасць вымагаць, каб цэнтр (Крэмль) у нутране жыцьцё УССР умешваўся болей, чымся Харку умеш-вае ў жыцьцё Крамля, бо УССР дэяржава суверэнна, мала мае па-трыо месца дырыгентай. За гэты «зла-чын» Івorskага прышылі да ганебнага стаўба, абвесьцілі яго зацітам ненавіс-нікам вялікай расейскай народу, на-цыяналістычным сепаратыстам, ворагам саюзнага сужыцца народу і падобнае.

Ната бэн!

І аছэ вымоўнейшы другі прыклад. Ведамы туркестанскі права бальшавік Фэйзул Хаджаеў, якога рассстралі ў ночы на 17 сакавіка 1938 году ў справе Бухарыя, у дні працы 17-га з'езду ВКП(б) ў вадным коле сказаў: або мы ўжо не Расея й СССР ёсьць саюзной дэяржавай раўнаправных распублікай і акругаў, тады трэба было-б кіраваць ім на асновах роўнага або хоць пра-пра-цыянальнага прадстаўніцтва, або гэта ні так, тады хай скажуць нам пра гэта ад-крыта, і мы будзем ведаць, што пад лё-зунтамі раўнаправнага саюзу ў вызва-леныне нерасейскіх народу мы ўп-ла-заем у балота калінінська-імпрыялі-стичных дыскримінацыі. Ната бэн!

Нічога іншага Хаджаеў не гаварыў. Ніякіх «сепаратызма» не прапаведы-ваў. Ен ня меў навет далёкага цено-процірасейскіх эмоцый. Але гэта не пе-рашкодзіла надборт памяці Ежову аб-вінаваці яго ў... «зацітам супраць-расейскім нацыяналізму» і ў «зацітам саюзных дыскримінацыі». Ната бэн!

Напаследак, стары бальшавік Сы-мон Такаеў, ведамы прыхільнік саюз-нага сінаваныя народу, чалавек аба-сюнтына вольні ад нацыянал-сепа-тышму, ад 1937 году носіць ярлычок на толькі «меншавіка» й «буржуазнага на-цыяналіста», а і «заснітага каўкаскага сепаратыстага» толькі за тое, што пра-тставаў супраць насаджвання на кі-руючых становішчаў распублікай і акру-гаў розных пракадзімай. Ізоў нота бэн!

Напаследак, стары бальшавік Сы-мон Такаеў, ведамы прыхільнік саюз-нага сінаваныя народу, чалавек аба-сюнтына вольні ад нацыянал-сепа-тышму, ад 1937 году носіць ярлычок на толькі «меншавіка» й «буржуазнага на-цыяналіста», а і «заснітага каўкаскага сепаратыстага» толькі за тое, што пра-тставаў супраць насаджвання на кі-руючых становішчаў распублікай і акру-гаў розных пракадзімай. Ізоў нота бэн!

ПАТРЭБНАЯ ЯСНАСЦЬ МЭТАУ

Гэтыя ганебныя мэтады «змаганыя», номным распублікам большай свабоды на жаль, паўтараюць ціпер расейскія ў нутраным жыцьці, а першым з іх — эмігранты, а таму рэвалюцыйнай дэ-макратам трэба было-б ужыць энгра-гічныя контразахадаў у справе выяснянья іхнай небяспекі. Мы ня можам да-пушыці, каб сядро белага дні адраджа-лісі вялікі й малы Ежовы, каб рас-перазаны авантурнік і прайдзізветы напраўа й налеву сипалі ярлычкі, каб дэяржава была «агульнарасейская», але адныя маглі прыгнаныць іншых за най-меншае інакшдуманье.

Звычайна, ціпер некаторыя пункты былі-б сфармульяваныя йнайач, але най-важнейшая тут іншас: так зароджала-ся рэвалюцыйная дэмакрацыя; у каж-дым выпадку, гэты й падобны даку-менты, што іх пераходае рад жывых удзельнікаў, выдатнае ў тым сэнсе, што кідаюць яркае съявіто на сікіраваныне (сік) думаныя ад самага пачатку за-раджаныя. А гэты сам па сабе на столь-кі выдатны факт, што яго варта дапоў-ніць фактамі з жыцьця нашых людзеў: работнікаў, сялян, інтэлігенты, вайска-вікоў і кадэтнікаў. Гэта ў такой меры выдатны факт, што яго трэба зрабіць зদабыткам усіх. Рэвалюцыйная дэмакратыя ёсьць чалавек, што стаўся анты-сталинцам у выніку паяўлення гітле-райскіх штыхоў. Ен ня ёсьць чалавекам, што да 23-ай гадзіны, 59-ці мінут лініі, мусіць сістэматызаваць сваё мі-нулае шляхам папулярызацыі як мага тарыбульзу з дзялянкі палітычнага зма-гаворыць:

«Проект новай канстытуцыі мае рад наватарстваў, але дэмакраты-дэцэнтра-лістыя (зачемка аўтара: з 1938 г. назы-валіся «рэвалюцыйныя дэмакраты-дэ-цэнтралисты») мусіць вымагаць ад кан-стытуцыі камісіі, папершае, увя-дзення спэцыяльнага гаранційнага параграфу пра скасаванье аднапар-тыйнай сістэмы, падругое, пойнай і ні-чым незапяречванай свободы канстыту-цыйнага існаванья ўсіх камуністыч-ных, сацыял-дэмакратычных, дэмакра-тых і ліберальна-дэмакратычных партый на ўсіх тэрыторыях СССР, у тым ліку партыі нацыянальных, патройдзе, наўсіруйшай канстытуцыі забро-роны напаўніць агульнасаюзныя ўста-новіны партыі дэяржавы прадстаўніка-мі які-небудзь з нацыяў і народу СССР, бо СССР — гэта саюзная дэяр-жава і ў ёй мусіць захоўвацца асно-вальная нормы. Нацыянальная прадстаў-ніцтва, пачальвертае, скасаваныя на-пісанага закону, на падставе якога ста-новішы старшыня Прэзыдіуму Вя-рховнага Савету (у мінулым — ЦК), Са-вету Народных Камісараў, Народнага Камісара Замежных Справаў і Народнага Камісара Нутраных Справаў на працягу ўсіх гісторыкі ніразу ня былі занятыя прадстаўнікамі музулманскага савету Расеі й СССР, папятае, тварэння на базе РСФСР раду новых саюз-ных распублік з такім разыўкам, каб адхіліць вельмі вялікую тэрытарыяльную, колькасную і гаспадарскую пера-вату адзін распублікі над іншымі, па-штое, наданыя ўсім саюзным і аўта-

рэвалюцыйнае абанаўленыне. Добрае за-хаваць — благое ўдасканаліць. Нія-ніякіх прычынаў вяртніца да скасаван-ай 26 сінегданія 1922 году Расеі й Са-вецкія Расеі. Мы ведаём, што многім расейским эмігрантам гэта напрыемна, але сі не залежыць ні ад нас, ні ад іх. У реальным съвеце прынята лічыцца з реальнімі речамі, які паказаўца, што ў сіліках дэяржаваў съвіту ні разу ня сустракаецца такая назва. Ніяя і ў ёй спісках ЗН. Ніякая дэяржава съвіту ня мае свайго пасла ў юніснуючай Расеі — затое амаль усе краіны маюць у сабе паслоў СССР. Значыцца, нам німа чаго ламаць галаву над пытаныем: Расея ці СССР?

Аўтар гэтых радкоў хоча заяўвіць, што ён асаўбіст зусім не прывеса, — і вы-

шыць, больш нічога не патрэбна, — і вы-пабываць, што 75 з іх запраўдныя ра-вальсіянеры ѹ дэмакраты.

Вось чаму кожны з нас забавізаны аддаваць им належнасць бараніць іх ад паклёніцкіх нападак.

ЯЩЭ РАЗ ПРА НАЗВУ КРАИНЫ

У паступовым руху рэвалюцыйнай дэ-макраты, як сістэмы нацыяў і народу, ня было, ніяма ня можа быць ніякага занятыя прадстаўнікамі з паслоў СССР, у тым ліку пасловіцаў аўтара: «заснітага Вя-рховнага Савету (у мінулым — ЦК), Са-вету Народных Камісараў, Народнага Камісара Замежных Справаў і Народнага Камісара Нутраных Справаў на працягу ўсіх гісторыкі ніразу ня былі занятыя прадстаўнікамі музулманскага савету Расеі й СССР, папятае, тварэння на базе РСФСР раду новых саюз-ных распублік з такім разыўкам, каб адхіліць вельмі вялікую тэрытарыяльную, колькасную і гаспадарскую пера-вату адзін распублікі над іншымі, па-штое, наданыя ўсім саюзным і аўта-

Вайскоуцы-Беларусы!

Надыйшоў месяц лістапад. Гэты ме-сяц на кіроўстве думкі кожнага вайскоу-ца-беларуса на падзеі ды чыны нашага збройнага змаганыя за незалежнасць Радзімы-Беларусі, на ахвярнасць для беларускіх спрэві, што із моцнай верай у перамогу пачалі съмартнае ходаньне з чужынцам-наезнікам, які ймкнуўся

За межамі Радзімы змаганые йдзе ін-шай дарогай. Тутка беларускія прад-стайнікі ходацца за нашу будучую незалежнасць на палітычным полі, пе-раконваючы съвет ды чыны нашай прапад-бесці, падпісаныя сувязі ды саюзы, падпісаныя супольных фронті змаганыя.

Аднак, трэба памятаць, што ўсё ўмовы, усе падпісаныя тымі ці іншымі прызнаныя нашае дэяржаваўніцтва — ніколі не забыцца, незалежнасць Беларускіх Народных Рэспублікі навет пасыль падпісу камуністычнага рэжыму.

Калі глянцуць назад, — можна пры-весці сотні прыкладаў неўшанаваныя старонамі падпісаных імі кагадзе ўмо-ваў. Умовы дэйнічаюць адно, пакуль гэта выгаднае тым, што іх падпісалі. У міжнародных дачыненіях вырашаш-юць тую ці іншую справу, папраўдзе, не іншы, а зборы. І таму найбольш урачыста падпісаныя ўмовы, найразумнейшыя дыпламатычныя ходы забываюцца чата-та на працягу колькіх год, тады як збройныя чыны змагароў за нашу не-залежнасць ідзе ў будзе ѹсыць ўсіх.

Гэткіх герояў мы мелі тысячи. Пэўні, маем мы іх і ціпер, і будзем мець за-ўсёды, аж пакуль Радзіма нашае ня скі-не чужую ніяволю. Но змаганые за не-залежнасць ідзе ў будзе ѹсыць ўсіх, якія пад-дадзеныя іхніх падпісаніяў з пакаленія.

Дзень гэты стаўся ѹ днём ушанаваныя іхнае памяці, слануя памяці ўсіх беларускіх змагароў-герояў, што аддалі жыцьці за незалежнасць Беларускіх Народных Рэспублікі.

Гэткіх герояў мы мелі тысячи. Пэўні, маем мы іх і ціпер, і будзем мець за-ўсёды, аж пакуль Радзіма нашае ня скі-не чужую ніяволю. Но змаганые за не-залежнасць ідзе ў будзе ѹсыць ўсіх, якія пад-дадзеныя іхніх падпісаніяў з пакаленія.

Аднак, герояў з 27-га лістапада 1920 году стаўся нашым нацыя-нальным героям толькі таму, што, імкнучыся вызваліць беларускі народ ад маскоўскай ніяволі, ён арганізаў збройныя паўстані на залежнасці памяту ў пакаленія.

Аб гэтай праўдзе ні адзін беларус не павінен забываць, асаўбіва-ж нашыні вайскоўцы. Гарантый нашае незалежнасць можа быць вызвалічна збройная сі-ла. Калі Беларускі народ патрапіць да стварыць, — ён будзе напэўна незалежнасці апынуўся.

Як і ў мінульых гады, — гэта і сёлета наўсякіх вайскоўцы не павінны забываць аб сваіх сіліх-героях. Належна ўша-ноўваючы іхнім памяці ўсіх змагароў, мы будзем узвысіць гэтым чытніцамі апісаныя паслоў СССР. Значыцца, нам чаго ламаць галаву над пытаныем: Расея ці СССР?

Аўтар гэтых радкоў хоча заяўвіць, што ён асаўбіст зусім не прывеса, — і вы-

шыць, больш нічога не патрэбна, — і вы-пабываць, што 75 з іх запраўдныя ра-вальсіянеры ѹ дэмакраты.

Вось чаму кожны з нас забавізаны аддаваць ім належнасць бараніць іхніх падпісаніяў.

Ніхай жыве збройнае змаганыне за вызвалічэніе Беларускага Народнага Рэ-спублікі!

Жыве Беларусь!

Ген. Брыг. Ф. Кушэль

Ню-Ёрк, 1 лістапада 1952 г.

Р. СКЛЮТ

«НОВАЯ ЗЯМЛЯ» ЯКУБА КОЛАСА

(да эміграцыйнага выданыя паэмы)

(Працяг)

Калі, як мы бачылі ў сваіх месцы, натураграфізм мастацкага мэ-таду «Новай Зямлі», якак выяўлецца ў «манеры апісанінья ўсяго пад-пад» — у тэхніцы апісаніні-графічнай, калі можна так сказаць, што становіць сабою агульныя рэалізацыйныя маменты абодвух бакуў таго мэтаду і нат

Беларуская жанчына ў Аўстраліі

Горкай доля выпала на нас з роднае бадзкаўшчыны й расцесеала па шырокім свеце, але, Богу дзякаваць, мы яшчэ трапілі ў волны съвет, дзе мы не баймалі гутарыць роднай мовай, маліцца Бому і песьціца любоў да бадзкаўшчыны і ўсяго роднага, у гэтым духу выхойваў дзяцей і гэтым ужо частково будаў будучыно нашага народу. За гэтага нас тут ніхто не перасльдае, а нац мы тут часам можам сустроіць некаторое разуменне й спачуванне.

Нас беларускіх жанчын у Аўстраліі шмат, бо і наагул беларусаў тут маля. Прыехалі мы сюды ў вялікай бальшыні транспартамі быльш ДП, а таму падпілгаті двухгадовым контрактамі працы былі расцеселены паводле пляну тутэйшага ўраду. Гэта нас раскінула па розных куточках Аўстраліі й часценька беларуска да беларускіх аддзеленнях тых сячынімі мілямі. Аднак мы й праз гэтага не разгубіліся, навізілі перапіску й працавалі ў розных галінах тутэйшага беларускага грамадзкага жыцця й працы.

Шмат нас тут ёсьць сябровак яшчэ Жаночага Згуртавання ў Остэргофене й іншых наших асяродкаў у Нямеччыне. Калі мы даведаліся аб аднаўленні Жаночага Згуртавання ў Нямеччыне, мы не моглі асташацца і далей бяздзеянімі, асабліва ў тыхіх галінах, як дапамога блізьніму, ия могшаму выэміграваць, які асташацца й надалей над нямецкай «апекай».

У Брысбене была заснавалася ініцыятыўная група па зараніраванні Згуртавання Беларускіх Жанчын у Аўстраліі, кожная жанчына атрымала ў гэтай спрэве лісты, адгукнулася беларускіх жаночнах сёргі і шмат беларусак з'явілася да працы ў сваёй беларускай жаночнай арганізацыі. Быў выбраны за пасрэдніцтвам лістоў (рэзэндум) урад арганізацыі з асяродкам у Брысбене. Арганізацыя з'явірнулася з заклікам да нашых спадарынь і спадароў прыбыць з дапамогай нашым блізьнім, што асталіся ў Нямеччыне. Адгукнулася шмат і прыслалі, што маглі, за што вялікае ім дзякую. Так-жэ знаемыя нашыя аўстраліцы і тыя паспачувалі нам і злажылі свае ахвяры. Аднак зь не малой большю трэба аддзяліць і адну горскую прафду, што частка нашых суродзіц таік і засталася з боку й націвіца нашай працы. Але трэба спадзявацца, што гэта з тэй прычыны, што наядала ідзяць на нас і таму ная такім блізкім, ўсё гэта ўспрымаюць. Але верым, што гэта не патрывае доўга і кожная беларуска ў Аўстраліі будзе сябровай Згуртавання Беларускіх Жанчын.

Як нам тут цікка ная жывецца, асабліва ў гэтым расцеселіні стане, усё-ж мы ўжо палажылі моцныя падваліны і заснавалі нашу жаночную арганізацыю, за прану ўзяліся выпрабавання жыццём беларускі, з усіх бакоў наплываюць лісты з пажаданьнімі, з жаданнем атрымаць інфармацы. Так вось нам піша спадарыня Ганна Раецкая з Пэрт: «Вітаю жаночную арганізацыю, жадаю поспеху ў працы на карысць нашай Бацькаўшчыны Беларусь. У нашым хрысціянскім і беларускім абавязку наяды дапамогу нашым блізьнім, яе патрабуючым. Я з свайго боку зраблю ўсё, каб більш карысць у нашым змаганні і дапаможе нашым суродзічам і пашыру нашу працу й нашыя заданні сярод нашых жанчын у вакрузе Пэрт».

Амаль у кожным куточку Аўстраліі знойдзеца беларуская жанчына, што даглядае сваю сям'ю і гадуе сваіх дзедаў.

так. Часынка нашыя жанчыны жывуць не ў гарадох, а ў глухіх лясах і знакі — гэта наястача дзіцячай літаратуры і школьніх падручнікаў для буйных дзяяцей. Трэба аплявіць да нашыя грамадзкіх воранаў і выдавецтваў, каб нешта рабілася ў гэтым галіне. Так-жэ тут належыцца шчыра падзякаваць выдаўцом «Каласкою» і пажадаць им поспеху ў роўсціву.

Калі вэйл Усемагутнага нам зашчаджанія Сталінскага тэрору й дадзена магчымасць жыць, мы не змарнуем гэтага віліка Божага дара, а выхаваем съсноў і дачок нашаму народу на службу. Ня раз баліць тут жаночнае сэрца беларускай маці, бачучы сваё дзіця ў добрах будучых беларусаў. З Божай чужымі краю, у некаторых недастатках, але ўсё прыясняеца, калі дзіця дапытваеца пра Беларусь, а шмат нашых дзяяцей — гэта эмігранты з нараджэніем, якія яшчэ сваімі вочкамі не атгядалі нашай бацькаўшчыны і сяньня ўяўляюць яе, як краіну нейкіх цудоўных і прыемных чарап. Так-жэ ная рэдка бывае, што і дзеці вядуть усевыдамляючую працу сярод аўстралійцаў пра Беларусь, расказываючы пра нашыя кветкі й рошкі, замкі і магілы нашых

(Заканчэнне)

да Усемагутнага за душу Лявона Байдалава. Тут у гэтай западшыце магілцы сэпціца беларус, жаўнер Краёвае Абароны, бацька трох сыноў, якія таксама пакінулі гэты съвет. Ня шчасыцца ім долі: аднаго жаўнера беларускай дызвіны замуцілі ў Францыі французкі камуністы, другога французы выдалі бальшавіком, трэці загінуў бязьвестак. Вацька заснуну апошні.

Дадзеныя гэтыя можаў й за мала дакладныя, але ці траба дакладных: ная памерлі ўсе для тэй самай наўміручай ідзі Случчакоў, каб жыла Бацькаўшчына. На памерлі, але памяць аб іх, абыдзеным зь іх з тых соцені тысячаў, якія палі ў змаганьні за гэту съвятыню, што перахаваем, гэта наша абавязка — жывіх!

Як-жэ мы яго выконваем?

Западае ў зямлю магілка Байдалава, западаючы шматлікія другія магілкі беларускіх вайскоўцаў ў ўсіх Нямеччыні, уніхіліца молосенкі крэйкі з двума літарамі... А мы на акадэміях перад сымбалічнымі магілкамі пускем съязу, выслухаўваем рефэратаў аб падыходах гэтымі галінамі і гэтымі нацыянальны абавязак уважаем выкананым. А заўгадні магілкі занядбаныя, забытыя...

З ініцыятывы аднаго вэтэрана з Розэнгайму, які з'явірнуўся да некаторых беларускіх арганізацый, каб дапамаглі заапякавацца гэтай магілай, адгукнуўся толькі адзін беларускі вэтэран з Аўстраліі, у ліку якіх якраз ёсьць шмат безработных. А тэя нашыя суродзічы, якія найлепши маюцца матарыяльна ў Амерыцы, не адказалі на заклік наагул, а тэя, якія адказалі, дык прапанавалі пастаўіць гэтую справу пад дыскусыю, каб парушыць гэтую справу прэса г. п. Выгладае, што так і давядзенца зусім ухецаў у зямлю бедной малой магілцы, шчэнніцу, а месца займе нейкі другі нябожчык.

А мы, беларускія жанчыны, мы сваімі рукамі вышывалі тэяя слова на сцяну Слуцкіх паўстанцаў, якія так

Эўл. Яцк.

Свята памерлых

Аб жаночай працы у Кліуленд (ЗША)

Амаль кожная з жанчын у Задзіночных Штатах Амерыкі працуе, зарабляючы на праўжыцьці, таму ная мае за шмат свободнага часу, аднак на грамадскую працу кожная стараецца знайсці гэтыя дарагі ў нас час.

У кожным пачынанні мужчынаў дамагаючы, супрацоўнічаючы і ная жанчыны, сябрóўкі нашага Жаночага Згуртавання. Але асаблівую ахвяру наяды, увагу ў любоў аказалі яны ў сваёй працы пры нашай царкве ад са-мага пачатку яе заснаванья. Шмат працы ўлажылі нашыя жанчыны асабліва перад Вялікаднем, калі прыблімі сваю царкву.

Шмат было народу ў царкве, шмат знаёмых твараў, узапраўды часамі здавалася, што гэта не ў Амерыцы мы знаходзімся, а на сваёй дарагой Бацькаўшчыне.

Вялікай духовай падтрымкай ёсьць для нас нашая царква, мы за яе таму ўзձичны горача Яго Прэасвятычэнству Япіскапу Васілю, за то, што дапамог нам залажыць наш прыход. Узձичны мы таксама й нашаму святару айцу Ёхіму Якіменку й дыякану Калістрату Савіцкаму, якія аблігуюцца на прыход.

У нашу царкву наядом мы сваё гора, свае сълзы ў свае радасці. На багаслужбах съпявает хор, зложаны з наядных дзяяцей і старэйшых, якім кіруе Я. Кузьміцкі.

Асабліва кранае нас супольная магутнасць: Магутны Божа, якую съпявает ўсія царкви, стояты на каленах. За бацькаўшчыну наяду — Беларус, за народ свой, які стога сяняня ў путах няволі лъкніца наша малітва-песьня, якую з пачуцьцем съпявает тры пакаленіні ў нашай царкве.

«Зрабі магутнай, зрабі щасцілай, Краіну нашу й наш народ», — гэтым словамі заканчваеца што наядзелі наша багаслужбах у Кліуленде. Узапраўды шмат лягчай нам зносиць усялякія выпрабаванні, якія спаткаемы на наядным жыццёвым шляху, шмат лягчай нам несці праз жыццёвым шляху, шмат лягчай большыя крыжы, калі мы можам маліцца ў сваёй беларускай праваслаўнай аўтакефальнай царкве.

Жанчына з Кліуленду.

Дзяўчыны ансамбль на канцэрце, ладжаным Беларускім Жаночкім Згуртаваннем і Беларускім Студэнцкім Таварыствам у Нью Ерку. З лева на права стацьці: Гая Дараўчіч, Каця Мельяновіч, Ала Орса, Галіна Ганчарэнка, Наталья Кушаль, Галіна Орса і Маня Амельяновіч.

» Э в і т а »

АД РЕДАКЦЫІ: Вынятак з кнігі гось цярленьні або малі асушицы съязу.

Было-б рэчай вельмі дзіўнай, калі-б мужы ўраду, кіраўнікі палітыкі, амбасадары, прамысловцы, прафесіяналы, інтелектуалісты і другія, якія міне наведаўшы, з'яўдэй называюць «Спадарыня» (сэньёра), некаторыя навет афіцыяльнай «Яе Эксцэрленцыя» або «Яе Дастойнасць», а часам «Спадарыня Прэзыдэнта».

Яны ўсе бачаць ува міне толькі Эву Пэрон.

«Бескашульнікі», аднак, замест гэтага, знаючы міне толькі як «Эвіту».

Я так ім сябе прастадавіла і пайменна ў той дзень, калі я выйшла да бедных і сказала, што я хацела-б быць «Эвітам» замест «Спадарыня Прэзыдэнта», калі я быць «Эвітам» магла зъменішыць у ка-

у сувязі з бедными, працоўнімі й жанчынамі.

Праўдай ёсьць, што гэта мне абсалютна нічога не каштует, што бязы нікай артыстычнай натуры так як-бы я нарадзілася толькі для гэтага, бо я чуюся адказнаю за бедных, як-бы я была іх усіх маткай; змагаючыся плячу ў плаче з працоўнімі, як-бы я была іх таварышкай па храбрости або якогась варштата працы; перад жанчынамі, якія маюцца дзевер да міне, лічу сябе як-бы іх старэйшай сястрою і ў некаторай меры адказнай за лёс усіх іх, якія злаўжыцца ўсе міне свае надзеі.

І съцвярджаю, што гэтым бяру на сябе адказнасць і ў нікай выпадку не ганаруся гэтым.

Думаю, што кожны мужчына ці жанчына, які лічыць сябе сабрэмі чалавецтва, павінны хоць трох лічыць сябе адказнай за бедных, магчымы тады мы бытлі-б усе трох больш ішчэльні.

Працоўнім я памагаю заладжыцца і развязваюць усе пытанні, якія адносяцца да прафесіянальнай нарады.

Ад бедных атрымоўваю іхныя заявы на матарыяльную дапамогу, заспакойваючы іх, паколькі яны не адносяцца да спраўы дзяржавы, і такім чынам зъўлююся афіцыяльным супрацоўнікамі ураду.

Жанчынам памагаю развязваць праўблемы як сацыяльныя, культурныя, гэта-к і палітычныя.

Калі жанчына мае бацькаўшчыны мене кака «Эвіта», я ўяўлюю сябе яе ся-строю і ўсіх жанчын съвету.

Калі жанчына мае бацькаўшчыны мене кака «Эвіта», я ўяўлюю сябе яе ся-строю і ўсіх жанчын съвету.

І так амаль на хочучы, я падала тры прыклады галоўнай дзейнасці «Эвіты»

вельмі лёгка, і гэта-ж наяде! Ці-ж не лягчай іграчы ролю ў тэатры, прадстаўляючы, замест у запраўднасці пе-ражываць яе?

У мім выпадку ёсьць пэўным, што як «Эва Пэрон» прадстаўляю старую ролю другіх жанчын усіх часоў, якія ўжо адхylілі, але як «Эвіта» перажываю ў запраўднасці тое, што магчымы ніводная жанчына ў гісторыі чалавецтва не перажывала.

Сказала, што я ная кіруюся нікай асабістай амбіцыяй. Магчымы ў запраўднасці ёсьць гэта няпраўдай.

Так! Прызнаюся, што маю адну і вельмі вялікую амбіцыю: хацела-б, каб імя «Эвіта» фігуравала калі-небудзь у гісторыі м

БАЦЬКАЎШЧЫНА

Міжнародная канферэнцыя тэлекамунікацыі

Ужо дабыае канца міжнародная канферэнцыя тэлекамунікацыі, якая адбываецца ў Буенос Айрэс ад 6 кастрычніка сёлета. У гэтай канферэнцыі бяруць узелупамочаныя прадстаўнікі ад 63 краін съвету, у тым ліку і ад Беларускага Савецкага Сацыялістычнага Рэспублікі.

Канферэнцыю адкрыў Я. Э. Прэзыдэнт Аргентынскай Рэспублікі генерал Ж. Д. Пэрон і ён-жа быў выбраны на ганаровага старшыню канферэнцыі, але ў заступстве старшыні, міністру замежных справаў Аргентыны канферэнцыя кіруе сп. Андрада.

Хаця гэтая канферэнцыя зьяўляецца

тэхнічнага характару, аднак не абыўшлося й бяз палітычных проблемаў,

якія быў паставленыя на парадку дні блёкім савецкім делегатам. Амаль цэлы першы тыдзень працоўні на дыскусіі савецкіх прапаноў. Делегат ад Савецкага Саюзу Цынгтаватаў дамагаўся выключчэння делегаціяў нацыянальнага Кітая, а прызнаныя делегацыі Кітая камуністычнага, ужываючы пры гэтым ведамага лексыкому Вышынскага, за што быў прыкладаны да парадку. Натуральна, яго падтрымаваў зараз-жа Аркадьев — делегат Беларускага Савецкага Сацыялістычнай Рэспублікі ды іншыя з азялезнай заслоны, але ў выніку галасавання гэтая прапаноў была адкінутая 42 галасамі супраць 9 пры 12 устрыймайшыхся.

Але справа на гэтым ня кончалася, бо гэты-ж самы Цынгтаватаў запрапанаваў прызначыць делегатаў ад Мангольскай Рэспублікі, ад Летувы, Латвіі і Эстоніі. Гэтую прапанову спаткаў падобны лёс. Тут траба дадаць, што ёсць савецкая делегація складалася больш чымся з 25 асобаў і некаторыя з іх чакалі на калідоры па прызнаныне, каб засесыці на канферэнцыі ў падымаць руکі за Цынгтавым, як гэта робяць беларускі ў украінскія делегаты.

Канферэнцыя пайшла-б сваім шляхам, каб не паступіла яшчэ адна прапанова, гэта прызнаныя расейскай мовы за мову канферэнцыі, у выніку чаго делегаты арабскіх краін і Партугаліі зрабілі тое самае. Але пасля галасавання аказалаася, што расейская і другія мовы ня былі прынятые, дык расейска-савецкі делегат заявіў, што яны будуть аплачваць толькі пераклады з французскіх мов.

Беларускія ўстановы ў Аргентыне, аছынавочы важнасць гэтай канферэнцыі, ды бяручы пад увагу, што на ёй рэпрэзэнтант Беларусь і ёе народ не запраўдныя делегаты, да гэтага навет не беларус, які сълепа выконвае загад Масквы, выслалі на імя старшыні канферэнцыі пратест наступнага зъвесту:

Яго Міласці

Старшыня Інтэрнацыянальнай Канферэнцыі Тэлекамунікацыі

ў Буенос Айрэс.

Высока Паважаны Спадар:

Ніжэй падпісаныя прадстаўнік Ураду Беларускага Народнай Рэспублікі ў Аргентыне і прадстаўнік ад беларусаў, задзіночаных у Згуртаванні Беларусаў у Аргентыне лічачь сваім авбазкамі да ведамаў ўсіх Узяўнамочаных Делегатаў Інтэрнацыянальнай Канферэнцыі Тэлекамунікацыі наступнае:

Некаторыя пытаныні рэвал. дэмакраты

(Заканчэнне)

графе якой чорным на белым напісаны наступнае:

Саюз Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік (а не «Расея!») ёсць саюзная дзяржава, створаная на аснове дабравольнага аб'яднання раённаўраўных Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік:

1. Расейскай федэрациі (створаная 7 лістапада 1917 г.),
2. Украіны (прылучаная 26 сіненія 1922 г.),
3. Беларусі (таксама),
4. Узбекістану (27 сіненія 1924 г.),
5. Казахстану (5 сіненія 1936 г.),
6. Грузіі (таксама),
7. Азэрбайджану (таксама),
8. Летувы (прылучаная 3 жніўні 1940 г.),
9. Малдавії (прылучаная 2 жніўні 1940 г.),
10. Кіргізіі (прылучаная 5 жніўні 1936 г.),
11. Таджыкістану (таксама),
12. Армэніі (таксама),
13. Туркмэніі (прылучаная 27 кастрычніка 1924 г.),
14. Эстоніі (прылучаная 6 жніўні 1940 г.),
15. Каэрла - Фінляндіі (прылучаная 31 сакавіка 1940 г.),
16. Латвіі (прылучаная 5 жніўні 1940 г.).

Урачыще, для назывы «Расея» месца не аছынаваць, значыць, правільна гаварыць толькі пра Савецкі Саюз, пра саюз рэспублік, пра народы СССР, пра нацыі СССР, а не пра «Расею». Добра гэта ці на добра — якое-ж гэта мае значэнне?

(Далей будзе)

Мы пратэстуем супраць узделу сп. Аркадьев як упаўнамочанага делегата ад Беларускай Сацыялістычнай Рэспублікі таму, што ані актуальні ўздел у Беларусі, ані делегат Аркадьев из рэпрэзэнтующы беларускага народу, бо яны быў ёсьць звычайнім выканальнікамі загадаў акупацийнай улады на Беларусі, кіраванай расейцамі з Москвы.

Пратэстуем таму, што расейскія камуністы займаюць тэрторыю Беларускай Народнай Рэспублікі ад 1920 году, якія быў абвешчана незалежнай 25 сакавіка 1918 году і якой запраўдным прадстаўніком зъяўляецца Урад Беларускай Народнай Рэспублікі на чужыні.

Пратэстуем таму, што ў сучаснай Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспубліцы сяма і міністэрства юнія ўсіх аднавленых установ дзеля кіравання справамі тэлекамунікацыі, а толькі ёсьць адно міністэрства юнія ўсім Савецкім Саюзе з сялібам у Москве, кіраванае толькі ў выключчэні расейцамі, так як і сам делегат Аркадьев ня ёсьць беларусам, а запраўдным расейцам. Да гэтага ніводзін беларус, савецкі грамадзянін, ня мае магчымасці палучыцца

пры помачы абслугі інтэрнацыянальнай тэлекамунікацыі із сваім родным, якія працьвятаюць заграніцай, таму што паліцыя МВД арыштоўвае яго вывозіць на Сібір пад замкамі шпінажу, бо ўжо сем' шмат якіх беларусаў, працьвятаючы ў Аргентыне, мучаюцца ў Сібіры.

На падставе вышыні пададзенага, просьмі Высокапаважаному Інтэрнацыянальному Канферэнцыю Тэлекамунікацыі выключчычы дэлегацію Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі, таму што яна не рэпрэзэнтуе народу, а запрасіць прадстаўніку Ураду Беларускай Народнай Рэспублікі на чужыні, каб яны змаглі выразіць апінію і даць голас запраўдным беларускага народу.

Спадзяючыся, што Высокапаважаны Спадар Старшыня даведзе да ведамаў ўсіх делегатаў наші пратэст для разгляду, астаемся з глыбою пашанаю,

К. Мерлік
Прадстаўнік Ураду БНР на чужыні
У. Другавец

Старшыня Згуртавання Беларусаў

у Аргентыне

Уладыка Сяргей у Брысбэні

Дня 24 кастрычніка сёлета Брысбэнскія беларусы віталі Галаву Беларускай Праваслаўнай Аўтакефальнай Царкве Яго Праасвяшчэнства Архіяпіскап Сяргея, які быў прыбыў на вадведзіны беларускіх эмігрантаў у ўсходнія аўстраільскія горады Брысбэн.

У нядзелью 26 кастрычніка ў памяшчэнні Згуртавання Беларускіх Ветэранаў сабраліся мясцовыя беларусы дзеля прывітання Уладыка, а таксама й госьці ад Славацкага Вызвольнага

Камітэту ў мясцовых украінцаў. Перад паднёманем прыбыў Уладыка, на спакінне якога перад памешканнем вышылі дзеткі з букетамі кветак. Сп. Янка Гавенчык прывітаў Уладыку, дзякуючы ў кароткіх словамах за японную дзеяйснасць на карысць БАПЦ, а таксама пажадаў, каб Усемагутны даў Уладыцы здаюце для далейшай працы ў службе Богу ў Беларусі. Уладыка ў сваім адказе зазначыў прысутных да любові Бога і білініга прыбыў у Брысбэнне да 30 кастрычніка, праvodзячы нарады з прадстаўнікамі Ураду ЗБВ.

На заканчэнні астасенца шчыра падзікаўвалі Уладыцы за архіпастырскую

турботу ад беларусах у Брысбэнне ў пажадаць, каб іх наведаў як найчышцей. Юры Я.

народу, прэзідэнту БНР Міколе Абрамчуку і ўсім беларускай эміграцыі. Па адспыланні многія лета ўсім змагаром за волю Беларусі, усе прысутныя, паўши на калены, з натхненнем праспівали Магуты Божа.

Пасыль Божай Службы ў чэсьць Уладыка быў наладжаны супольны абел. Пасыль малітвы ля абедзенінага стала, Уладыка яшчэ раз паўтарыў аб любові Бога і білініга з дзяўчынай Уладыкі, а таксама й госьці ад Славацкага Вызвольнага

Кастрычнік і лістапад — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў. Уладыка Сяргей на службэніні мясцовага духавенства, які ў гарачых словах прамовіў да вернікаў, даючы ім сваіх архіпастырских багаслаўленій. Падчас Божай Службы прысутныя плачакі на падаў, што за нас аддалі сваё жыццё.

Дня 12 кастрычніка сёлета адбылася ў Беларускай Праваслаўнай Аўтакефальнай Царкве ў Ліўэрпуль (Аўстраўлія) паніхіда за душы харобрых Случчакоў і ўсіх загінуўших за Беларусь. Усе прысутныя з запаленімі съвечкамі ў руках залілі на карысць Беларускіх Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік: «Дзядоў» і «дзядоў» пададзенага.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы

«дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Дзядоў і прадзедоў — гэта месяцы «дзядоў», калі беларускі народ старымі прызаўчаем усипамянае памяць сваіх дзядоў і прадзедаў, што адбылі на вечыні супачынак, гэта таксама месяцы беларускіх герояў, аддаўшых жыццё за дзядоў і прадзедоў.

Д